

[Undervisningsministeren.]

problemer, og det gjorde også det ærede medlem hr. Morten Lange. Spørgsmålet har været fremme i det høje ting før. Jeg vil gerne sige, at skulle man gennemføre en ordning for lærlingenes vedkommende, der ville svare til den ordning, vi her taler om, ville det dreje sig om et beløb på 30-35 mill. kr. Jeg mener, at alle disse spørgsmål, der knytter sig til lærlingenes uddannelsesmæssige problemer, bør grundigt undersøges, og derfor ønsker vi i ministeriet at få lejlighed til at gennemføre en sådan undersøgelse. Ikke bare for lærlingenes vedkommende, men for alle de unge, der ikke kommer ind under uddannelsesfonden, mener jeg, vi må have undersøgt, hvorledes deres uddannelsesmæssige vilkår, deres boligforhold, deres indtjeningsmuligheder o. s. v. er, således at vi kan få en samlet belysning af de problemer, der knytter sig til uddannelsen for hele ungdommen, og alle de spørgsmål, der i øvrigt her er af interesse.

Dernæst vil jeg gerne sige lidt om det administrative. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde derpå, og vi har jo drøftet det adskillige gange her i tinget. Det er jo overladt til de enkelte stipendienævn at foretage den endelige tildeling af støtte til de enkelte elever. Man har fundet, at det konkrete skøn over ansørgernes studieegnethed og trang udøves med størst sikkerhed af de lokale nævn; men det er klart, at spørgsmålet, når man skal kombinere de med et skønsmæssigt princip forbundne fordele med det ønskelige i en vis ensartethed i de ca. 200 stipendieudvalgs fordelingspraksis, indeholder en række vanskelige problemer. Jeg vil gerne være med til, at vi i udvalget prøver at gennemanalysere de kriterier, der er opstillet for fordelingen af støttemidler, for om muligt at finde frem til, om der skal foretages en stramning. Det ville måske være rimeligt at drøfte, om der kunne tilvejebringes nøjere regler for, hvordan man skulle se på de enkelte kriterier, i hvilket omfang støttens størrelse skulle afhænge af forældrenes indkomst og andre kriterier, for det er i øjeblikket et skøn, der er overladt til de enkelte nævn, og det skaber den usikkerhed og den utilfredshed, som vi må erkende er til stede i

forbindelse med administrationen af disse forskellige beløb. Det er klart, at i det øjeblik, vi ville give faste regler for fordelingen, ville vi i nogen grad undergrave det skønprincip, vi hidtil har været enige om at fastholde.

Der er en anden ting, man må gøre sig klart, og det er, at faste regler vanskeligt lader sig forene med faste årlige bevillinger til uddannelsesfonden. Det er klart, at hvis støtten til de enkelte uddannelsessøgende udmåles efter faste kriterier, må vi også have sikkerhed for, at det fremkomne støttebehov kan dækkes ind. Ser vi på højskoleloven og andre tilsvarende love, som det ærede medlem kom ind på, er der faste kriterier, men der er altså ikke en lovgivning, der siger, at det og det beløb må bestemt bruges til det formål. Det ville jo have den betydning, dersom vi fik fastere regler — det er det sidste, jeg skal sige om denne sag — at de uddannelsessøgende bedre kunne disponere, når de havde en vis sikkerhed for, hvilke midler det var muligt at opnå.

Hvad angår det ærede medlems bemærkninger om adgangs begrænsning ved universiteterne og de højere læreanstalter, vil jeg gerne sige, at der ikke er tale om, at vi står over for en adgangs begrænsning ved universiteterne, men jeg kan ikke love, at vi kan afskaffe den begrænsning, der finder sted nu ved polyteknisk læreanstalt og andre af de højere læreanstalter.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen spurgte, om det var muligt at regulere op efter for et følgende finansår, og dertil vil jeg gerne sige, at det er tanken i ministeriet, at der for det næste finansår skal reguleres opad på basis af den stigning i studentertal, der finder sted, og den stigning i leveomkostningerne, der indfinder sig; dette er altså også et svar på det spørgsmål, det ærede medlem hr. Morten Lange rejste. Der vil blive en stigning i finansåret 1965-66, hvis man retter sig efter de planer, vi arbejder med i ministeriet.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at vi jo ikke med hensyn til investeringer er katastrofalt langt tilbage i forhold til andre lande. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi ingenlunde har en førende stilling, men det ville være forkert at tale om en katastrofe. Vi får lejlighed til at se